

LICHTE LOODKOPPEN, ZWARE BAARZEN!

Ultralight vanaf het kantje met Pieter-Bas Broeckx

Voor de baars mag je kunstaas gerust een stuk boven de bodem zweven! (foto: Janny Bosman)

Vanaf de kant een shadje over de bodem laten dansen is een effectieve en uitdagende manier om baars en snoekbaars te vangen. Zeker nu deze rovers in voorbereiding op de paai weer op het ondiepe liggen en binnen werpbereik komen. In plaats van de vaak gebruikte 15- tot 20-grams loodkop, gaat Pieter-Bas Broeckx niet zwaarder dan hooguit 7 gram - maar meestal nóg lichter. Met zo'n ultralichte loodkop en een langer 'zweefmoment' maak je namelijk meer kans op vis.

TEKST EN FOTOGRAFIE
PIETER-BAS BROECKX

Het werpend vissen met een shad die op een ultralichte loodkop zit, is inderdaad even wennen. Belangrijk is immers dat je telkens 'voelt' wanneer de shad de bodem heeft bereikt. Met een gangbare loodkop van pak hem beet 15 gram merk je dat aan de hengeltop. Die veert ietsjes terug veert zodra de shad op de grond is 'geland'. Maar hoe lichter de loodkop, des te moeilijker dat te zien is. En dat is het eerste waar

Ultralichte loodkoppen van 2 tot 7 gram geven de shadvissers een compleet nieuwe dimensie.

In maart komen baars en snoekbaars weer op het ondiepe en daarmee binnen werpbereik!

je tegenaan loopt als je vist met loodkoppen van pakweg 5 gram. Gelukkig is hier een foefje voor.

CHECK DE LIJN

Dat foefje is je lijn. Want zodra je shad of twister na de inworp op de bodem landt, valt je lijn ietsje slap en schokt deze een beetje. Bij harde wind kan het best even een lastige opgave zijn om dit te herkennen. Maar ook hier geldt: oefening baart kunst. Als je het een aantal keer hebt gedaan, zul je al snel

door krijgen wanneer je shad op de bodem is geland. Dat is handig tijdens de inworp, maar natuurlijk ook als je de shad vervolgens binnen vist. Dat doe je namelijk door de shad telkens met twee molenlagen en een opwaartse tik van de hengel van de bodem op te tikken en vervolgens aan een strakke lijn weer te laten zinken.

WELKE LOODKOP?

Loodkoppen zijn in alle denkbare vormen, kleuren en types te koop. Het vinden van ultralichte koppen van rond de 5 gram kan echter nog wel eens lastig zijn. Toch kun je bij de beter gesorteerde hengelsportwinkel meestal goed terecht. En kijk ook eens rond op het internet. Wat de vorm van de loodkoppen betreft: hoe lichter de lood-

kop, des te minder het uitmaakt welke vorm deze heeft. Je wilt vooral het 'zweven' van je kunstaas tijdens de duikvlucht - direct na het 'optikken' van je kunstaas - zo lang mogelijk laten duren. Daarom is het ook niet belangrijk op welke manier de loodkop op de bodem staat. Het contact met de bodem dient alleen om continu te checken of je wel nabij de bodem blijft met je kunstaas. Mijn voorkeur gaat uit naar ronde koppen, omdat mijn ervaring is dat deze zelden vast komen te zitten. De haken kies ik in dezelfde grootte als die op de zwaardere loodkoppen en dienen verder te passen bij de grootte van de shad. Een extra staartdregje is bij deze visserij overigens niet nodig. Het aas is namelijk zó licht, dat de roofvis dit meestal volledig naar binnen zuigt als gevolg van het vacuüm dat de vis creëert op het moment dat hij zijn bek opentrekt. Missers komen slechts zelden voor, geloof me!

SLANKE SHADS

In principe zijn alle typen shads prima op een lichte

Door de lichte loodkop zuigt de roofvis het aas als het ware op en is een staartdregje niet nodig.

loodkop te vissen. Toch zijn bepaalde modellen geschikter dan andere. Met name de 'stille', slanke shads - denk aan de 'Fin-S modellen en 'slugs' - laten zich heel prettig vissen aan een ultralichte loodkop. De (vork)staart van deze gestroomlijnde shads maakt al bij het optikken genoeg kabaal om de aandacht van de roofvis te trekken. Slugs en Fin-S shads zijn van

je shad. Een zo dun mogelijke hoofdlijn en onderlijn zijn daarom onontbeerlijk. Voorheen hadden met name de fel gekleurde gevlochten lijnen mijn voorkeur omdat je deze het beste ziet. Donkere lijnen tekenen echter weer beter af tegen een lichte achtergrond. Tegenwoordig heb ik de oplossing gevonden in een nieuwe generatie gevlochten hoofdlijnen die om de paar

"Slanke shads met een gestroomlijnd

vorkstaartje zijn ideaal."

origine trouwens zogenaamde 'softjerks' die in de blackbassvisserij vanwege hun 'eigen actie' zelfs geheel gewichtsloos gevist worden.

AANPASSINGEN

Het vissen met lichte loodkoppen vergt wel enkele aanpassingen aan je materiaal. Hoe lichter je aasje, hoe minder weerstand je lijn en onderlijn in het water mogen hebben. Dit gaat namelijk allemaal ten koste van de gevoeligheid en het contact met

decimeter van kleur verandert. Zo'n lijn is een echte 'alles in één oplossing'.

ONDERLIJN

Ook de onderlijn dient zo licht mogelijk te worden gekozen. Het vissen zonder onderlijn is tegenwoordig geen optie meer. De steeds helderder wordende wateren, maken dat de snoek in geen enkel water meer weg is te denken. Dus neem altijd het zekere voor het onzekere en gebruik een onderlijntje. Ideaal zijn

de ultradunne stalen onderlijntjes. Dien hebben geen enkele negatieve invloed op de vangsten, ook al vallen ze iets meer op dan bijvoorbeeld een fluorocarbon onderlijn. Waar je wel op dient te letten, is dat de onderlijn niet te dik is. En nog belangrijker: dat er geen grote wartels of lompe spelden op zitten. Deze kunnen de actie van je kunstaas namelijk sterk beïnvloeden.

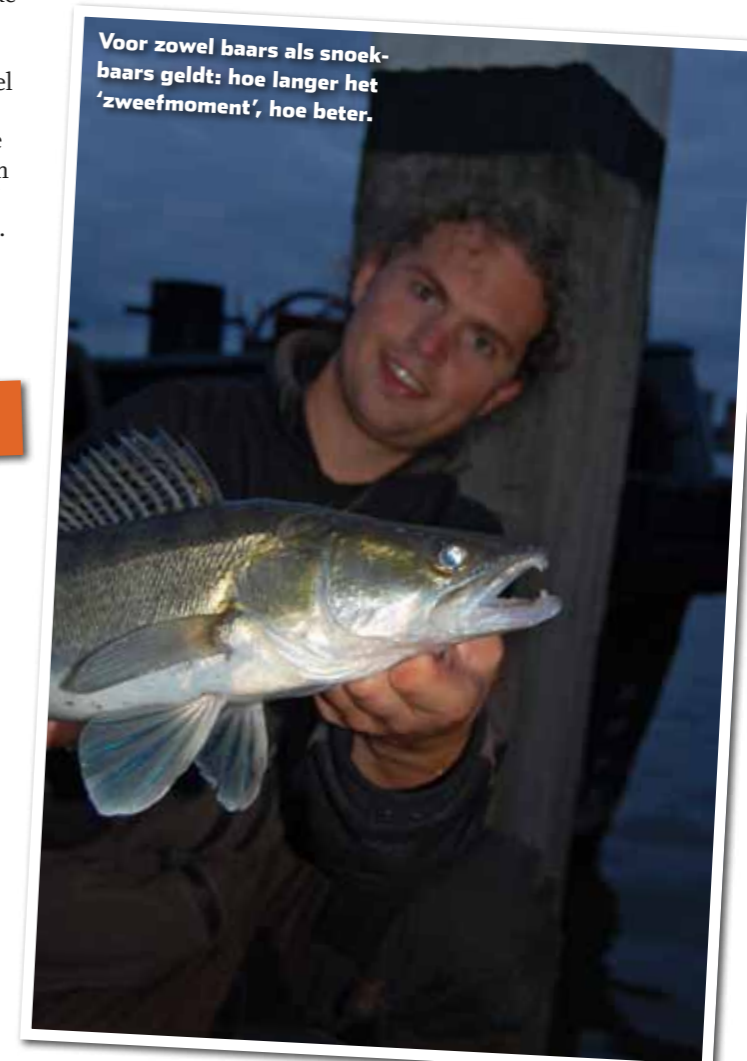
HENGELLENGTE

Voor deze visserij is een vrij snelle hengel (strakke topactie) van pakweg 2.4 tot 3 meter lang ideaal. Dit om zo veel mogelijk contact met het kunstaas te houden. Vis je vanuit de (belly)boot, vanaf hoge oevers of wadend, dan kun je ook met een kortere hengel van 2.2 meter prima uit de voeten. Vis je vanaf de kant met mogelijke obstakel onder de oevers of maak je verre worpen, dan ben je met een langere hengel beter af.

Zelf vind ik 2.7 meter een prima lengte voor het werpend vissen vanaf de kant.

WATERKEUZE

Nu het einde van de winter nadert, bereiden de baars en snoekbaars zich langzaam weer voor op de paai. Ze trekken daarom naar de ondiepere plekken. En die zijn vaak prima te bevissen met lichte loodkoppen. Op de grote rivieren raad ik je aan om de 'stromingsluwe' plekken op te zoeken, zoals in het kribvak zelf. De kribvakken worden door kantvissers trouwens vaak ten onrechte overgeslagen. Dikwijls staan er dikke rovers op de zandbanken te wachten. Heb je de techniek eenmaal goed in de vingers, dan is er niets zo mooi als vol in de stroming met een lichte shad te spelen. Ga je dit voor het eerst proberen, kies dan voor een stek die je al goed kent en waarvan je weet dat er vis ligt. Begin dan

Voor zowel baars als snoekbaars geldt: hoe langer het 'zweefmoment', hoe beter.

Hier is mooi te zien dat baars een groot deel van de tijd behoorlijk hoog boven de bodem 'hangt'. Stijf tegen de bodem valt dan weinig te zoeken.

met een zware loodkop en ga steeds een stapje lichter. Net zo lang tot je echt niet meer lichter kunt. Je zult zien dat je gaandeweg steeds lichter en lichter kunt gaan vissen. Feitelijk ga je op zoek naar het langste zweefmoment, want de meeste aanbeten komen tijdens het moment dat je shad boven de bodem zweeft. Niets is zo mooi als het ogenblik dat vanuit het niets die dikke vis op je rustig zwevende shadje tikkert. En geloof me: juist de dikke jongens zijn hier erg gevoelig voor. Koop een handje lichte loodkoppen en scherp je techniek aan. Het zal je geen windeieren leggen!

ZOMAAR EEN MOOIE MIDDAG

Als ik het water betreed, ligt het er perfect bij. Een mooie baai aan de rivier met een diepte van rond de 2 meter. Een zacht briesje zorgt voor een klein kabbeltje. Hier moet het gebeuren. De hengeldelen worden in elkaar gestoken en uit de tas pak ik m'n kunstaasdoos. De keuze valt op een 3-grams loodkopje met daarop een Fin-S shad. Met een soepele polsbeweging laat ik het aasje een meter of 15 uit de kant belanden. Tergend langzaam zakt het aasje naar de bodem. Eenmaal daar aanbeland doe ik de beugel dicht. Met twee korte slagen van de molen en een snelle beweging van de hengel tik ik het aasje van de bodem omhoog. Vervolgens laat ik het aan een strakke lijn weer uiterst langzaam terug dwarrelen naar de bodem. Dit vist perfect, en daar denkt de roofvis kennelijk ook zo over. Als na een paar worpen mijn aasje weer richting bodem zweeft, is daar die onmiskenbare tik. Een reflexmatige aanslag resulteert in een kromme, bonkende hengel. Het verzet is even heftig, maar wordt al snel minder. Niet veel later komt een groene schim in het vizier. Een baars. En een hele beste! De haak zit mooi in de hoek van de bek. Nadat ik de vis heb onthaakt heb en mijn vismaat wat kiekjes heeft genomen, mag de baars voorzichtig terug het water in. Als een speer schiet de gestekelde rover weg. Heerlijk, de eerste is binnen. Gevangen op een van de mooiste manieren: het werpend vissen met een hele lichte loodkop.

